

Warszawa, dnia 21 stycznia 2021 r.

MINISTERSTWO FINANSÓW
Departament Podatków
Dochodowych

DD2.023.3.2021

Ministerstwo Rozwoju, Pracy
i Technologii
Departament Rynku Pracy

W odpowiedzi na pismo z dnia 19 stycznia 2021 r. nr DRP-I.9010.32.2021 dotyczące sytuacji podatkowej beneficjentów dofinansowania części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej dla przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną niezatrudniającego pracowników, Ministerstwo Finansów uprzejmie wyjaśnia.

Ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych¹ wprowadziła szereg rozwiązań osłonowych m. in. dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, które ponoszą negatywne skutki ekonomiczne pandemii COVID-19.

W myśl art. 15ztc ustawy o COVID-19, starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną niezatrudniającemu pracowników, dofinansowanie części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

Zgodnie z art. 31q ust. 1 ustawy o COVID-19 dofinansowanie o którym mowa art. 15ztc jest finansowane ze środków Funduszu Pracy. Jednakże świadczenie to może być częściowo finansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

W związku z powyższym powstały wątpliwości dotyczące różnicowania sytuacji beneficjentów dofinansowania od starosty, w zależności od źródła finansowania tego świadczenia.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że na gruncie ustawy PIT², otrzymanie świadczenia od starosty powoduje powstanie przychodu z działalności gospodarczej prowadzonej przez podatnika.

Jednocześnie, skoro kwota dofinansowania stanowi przychód podatkowy, to wydatki nią sfinansowane mogą stanowić koszty uzyskania przychodu, o ile spełniają warunki wskazane w art. 22 ustawy PIT i nie podlegają wyłączeniu na podstawie art. 23 ustawy PIT.

Co do zasady więc, dofinansowanie starosty nie prowadzi do zwiększenia podstawy opodatkowania. Z jednej bowiem strony kwota otrzymanego dofinansowania stanowi przychód podatkowy, z drugiej zaś wydatki nią pokryte zaliczane są do kosztów uzyskania przychodów. Dlatego też świadczenie takie ma charakter neutralny.

¹ (Dz. U. z 2020 r. poz. 1842, z późn. zm.).

² Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1426, z późn. zm.).

Natomiast jeżeli świadczenie, które otrzymuje podatnik, udzielane jest w ramach programu finansowanego z udziałem środków europejskich i środki te korzystają ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 137 ustawy PIT, to wydatki sfinansowane z tych środków nie stanowią kosztów uzyskania przychodów (art. 23 ust. 1 pkt 56 ustawy PIT). Przy czym zauważyć należy, że aby właściwie zakwalifikować środki na gruncie ustawy PIT podatnik powinien znać źródło finansowania otrzymanych środków np. poprzez informację uzyskaną od wypłacającego te środki. Niemniej jednak, w tym przypadku również nie dochodzi do zwiększenia podstawy opodatkowania.

Zgodnie z powyższym należy wskazać, że zarówno podatnik, który otrzyma dofinansowanie z projektu Europejskiego Funduszu Społecznego, jak i podatnik, który otrzyma takie dofinansowanie z Funduszu Pracy *de facto* nie płaci od tych środków podatku dochodowego. Dlatego też, w tych dwóch sytuacjach nie występuje różnicowanie obciążenia podatkiem dochodowym od osób fizycznych podmiotów znajdujących się w identycznej sytuacji prawnopodatkowej.

W związku z tym, na gruncie prawa podatkowego nie zachodzi problem różnicowania „*sytuacji prawnej podmiotów otrzymujących tę samą pomoc*”.

Wobec powyższego, propozycja wprowadzenia do ustawy o COVID-19 przepisu o treści „*Do dofinansowania, o którym mowa w art. 15zcc nie stosuje się art. 21 ust. 1 pkt 137 ustawy z dnia 6 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, z późn. zm.)*.” nie znajduje uzasadnienia, ponieważ nie zmienia sytuacji podatnika w zakresie obciążenia podatkiem dochodowym.

Co więcej, w ocenie Ministerstwa Finansów wprowadzenie przepisu o ww. treści należy traktować jako zmianę podatkową. Jest to bowiem zmiana wyłączająca zwolnienie podatkowe, zatem jest niekorzystna dla podatników. W konsekwencji, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego oraz zasadami legislacji, zmiana taka powinna zostać ogłoszona najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem roku podatkowego.

Niezależnie od powyższego, zauważyć należy, że ewentualne wprowadzenie zmiany w zaproponowanym brzmieniu, nie będzie dotyczyło stanów faktycznych, które zaistniały przed jej wejściem w życie.

Zatem zasadne wydaje się, aby przy wypłacie omawianego dofinansowania, podatnik otrzymywał informację o źródle pochodzenia przekazywanych mu środków.

Beata Karbownik

Zastępca Dyrektora

Departamentu Podatków Dochodowych

w Ministerstwie Finansów

/-podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/